

MÁSOK ÍRJÁK

LETTER TO THE EDITOR

Wisconsin State Journal
The Capital Times
July 11, 1990

Good ambassadors

Two citizens of Madison recently visited Hungary — she for the first time and he for the second. Bob and Jean Hastings, of 3549 Lake Mendota Drive, were guests of the president of the town council (read mayor) of Ocsod, the small village in Hungary where Bob landed after being forced to bail out of his B-24 on Jan. 15, 1945.

For two days Bob and Jean met

with villagers who remembered the day the airplane came. The two of them were wonderful ambassadors of good will, and it is because of people like Bob and Jean that Americans are held in such high regard here in Central Europe.

I think there is a human interest story here for your readers, and I have attached my version of what happened.

— Col. Ruth Anderson, U.S. Embassy, Budapest, Hungary.

American repays kindness from Hungarian village

By RUTH ANDERSON

Ocsod is a small, quiet farming community. In 1945 it had about

the plane was brought in with an identifying plate were they satisfied.

Bob was reunited with half of his

Ruth Anderson ezredes

az USA Magyarországi Nagykövetségének
katonai és légügyi attaséja:

AMERIKAI VISSZAEMLÉKEZÉS EGY MAGYAR FALURA

Fordította: Tóth János alezredes

Ücsöd egy csendes kis mezőgazdaságból élő falu.

1945-ben kb. 8000 lakosa volt, akik nádtetős házakban éltek és rossz utakon jártak. Ma szép cseréptetős házak és jó minőségű utak jellemzik, de a lakosság csak 4500 fő. A falu legnagyobb munkaadója a mezőgazdasági szövetkezet, amely 800-900 embert foglalkoztat.

Nincsenek írásos emlékek, de még sok élő tanuja van az egykori eseményeknek. Az emberek emlékezetében úgy élnek a történetek, mintha tegnap lett volna.

Egy asszony így emlékezett:

- Körülbelül délben erős, süvítő, fémes hangot hallottunk. A repülő a falu keleti széle felett körözött és ejtőernyősök ugrottak ki belőle. A gép egyre lejjebb ereszkedett és végül a földnek csapódott. A szárny egy méter mélyen vágódott a földbe, és elvágta a falu vízvezetékét. Az égő törzs megrongált három házat, de nem sérült meg senki.

Bob Hastings beszámolója:

- Még csak 19 éves kölyök voltam, gépágyúkezelő a B 24-es repülőgépben. 1945 január 15-én bécsi célpontra szálltunk föl. Soha nem értünk oda. Gépünkön komoly műszaki probléma adódott. Az egyik motort ellőtték, a másik elszabadult és rengeteg olaj elfolyt.

Azon tanakodtunk egymás közt, vajon elkapnak-e vagy sem. Keleti irányt vettünk és megpróbáltuk az orosz vonalakat elérni, de a gép egyre veszített magasságából.

Kidobáltunk a repülőből mindent, amit csak tudtunk, hogy könnyebb legyen, de a pilóta végül utasított bennünket a kiugrásra. Kimásztunk a nyitott bombakamra fölé és kiugrottunk.

Szántóföldön értem földet. Összehajtottam és elrejtettem az ejtőernyőmet, akkor már közeledett felém néhány fiatal fiú. Barátságosnak látszottak, így elmentem velük a közeli tanyára. Ott vettem le nehéz repülőruhámat, teát ittam, ettem valamit, amikor egy orosz lovasjárőr ránkta-lélt. Szánkón vittek a faluba.

Egy képet őriznek erről a szánkóról a falu múzeumában.

Az eset csattanója, hogy az amerikaiak nem tudták, hogy földetérésük helye német vagy szovjet terület-e. A szovjetek nem tudták, hogy ők németek vagy amerikaiak és még egy gépdarab sem volt, amellyel személyüket igazolhatták volna. Bob a faluban csatlakozott a legénység "feléhez". Egy éjszakát és két napot töltöttek a faluban, mielőtt átszállították volna őket a városba. Az egész csoport végül Aradnál találkozott. Később vonattal Bukarestbe utaztak, majd folytatták útjukat Görögországon és Nápolyon keresztül csapatukhoz.

Az egykori legénység tagjait tanyákon helyezték el és másnap vitték el őket a baleset színhelyére, ahol az egyik gazda emlékezett egy amerikai repülősrre, aki ingujjával törölgette a gép égett emblémáját.

1990. május 30-án Bobot és feleségét virággal köszöntötte a városháza előtt Molnár Bálint tanácselnök, a helyi újság-, és TV-riporterekkel körbevéve.

Az autószlop a baleset helyszínére hajtott, csatlakozott hozzájuk egy újságírókat szállító helikopter és egy lóvontatta szénásszekér is. Az emberek kijöttek a házakból, és mesélni kezdték a régi történeteket.

Bob beszélt a tudósítói helikopterbe, onnan szemlélte a terepet. Számára ez volt a nap fénypontja.

Délután négyre kihirdették a találkozót a nap hőisével. A rendezvényteremben 100-130 ember jelent meg, akik érdeklődéssel hallgatták a történet részleteit, majd miután Bob válaszolt a feltett kérdésekre, megtapsolták.

Bob bemutatkozása nagy sikert aratott, elmondta, hogy 65 éves, három gyereke és négy unokája van, valamint bemutatta feleségét, aki egyetemi professzor.

Bob és felesége Jean, még ott töltött egy éjszakát a tanácselnök vendégeként és másnap megtekintette Szolnokon a repülőgépmúzeumot.

Az embereket meglepte, hogy egy amerikai törzsőrmester, aki sikeres üzletember, még gondol a 45 évvel ezelőtti történetekre.

Bob mesélt a legénység többi tagjának további sorsáról is. Véleménye szerint történetük eléggé átlagos: Kettő a légierőnél maradtak. A pilóta ezredesként az űrprogramban dolgozik. A másodpilóta fogorvos San Franciscóban. A csoport egyik tagja 8 éve meghalt, egy másik pedig halálos beteg.

A többiek várják beszámolóját erről az utazásról.